

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. C. M. M.
státní příslušnost Kubánská republika

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2025 č. j. OAM-432/ZA-ZA11-P09-2025,
o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, kterou ve stanovené lhůtě doplnil a uvedl, že nesouhlasí s návratem do země původu, protože se tam bojí o svůj život. Mohl by být zatčen. Navíc musí živit svou rodinu. 30. 8. 2022 se zúčastnil demonstrace v Playa El Salado Artemisa. Žádal svobodu pro svou zemi. Pracoval jako řidič kamionu pro farmaceutickou společnost, ovšem o práci přišel kvůli tomu, že požadoval svobodu. Pro úřady nebyl důvěryhodný. Krátce byl uvězněn, a to kvůli tomu, že byl proti režimu na Kubě. Úřady jej sledovaly. Musel se skrývat. Často mu ukládali pokuty. Postupem času si zjišťoval informace, jak z Kuby odejít, protože diktaturu už nemohl snést. Bylo to složité, protože jej úřady sledovaly. Nakonec se dostal do jiné země. V určité době nahrával videa o Kubě. Matka se ovšem kvůli tomu cítila špatně, proto videa smazal. Obával se, že pokud by se musel vrátit na Kubu, skončil by ve vězení. Lékař a matka mu radili, aby se na Kubu nevracel. V České republice pracoval, má zde závazky, které by chtěl uhradit. Žije zde také jeho partnerka, s níž chce založit rodinu. Na Kubu se vrátit nechce.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval. Odkázal rovněž na relevantní judikaturu. Obsah žalobních námitek neshledává způsobit jím vyslovené závěry. Žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o zemi původu a vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 13. 4. 2025. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce sdělil, že z Kuby vycestoval letecky 5. 5. 2023. Z Havany letěl do Španělska a odtud přímo do Prahy, kam dorazil 6. 5. 2023. Od té doby se zdržuje na území České republiky. Jde o jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Je zdravý a nemá žádná omezení ani zvláštní potřeby. Nikdy nebyl členem politické strany nebo skupiny. Zúčastnil se pouze jedné demonstrace na protest proti tomu, jak špatně se na Kubě žije. Nebyl ani nijak politicky aktivní. Je svobodný, má dva syny, kteří žijí na Kubě. K důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že do České republiky přišel z ekonomických důvodů, přišel si sem vydělat peníze. Při vycestování z Kuby v roce 2023 žádné problémy neměl, ani při vyřizování cestovního pasu. Na Kubě žije jeho matka, sestra a dvě děti. Je s nimi v kontaktu přes aplikaci WhatsApp. Na otázku, kdy ho napadlo přijít požádat o mezinárodní ochranu, odpověděl, že když mu policie oznámila, že už neplatí jeho pobytová karta. Na dotaz, jak mu má mezinárodní ochrana pomoci vyřešit jeho problém, sdělil, že očekává, že mu správní orgán pomůže zůstat v České republice, neboť na Kubu se nechce vrátit, a to kvůli ekonomickému systému. Žije se tam špatně. Také má obavu z toho, že ho zatknou na letišti. Na doplňující dotaz, proč by ho měl někdo při příletu zatknout,

zopakoval, že si to myslí. Hlavně se chce vyhnout tomu, aby ztratil v České republice zaměstnání, neboť je ve firmě spokojený. Má obavu z toho, že na Kubě by ho zadrželi a on by přišel v České republice o práci. Navázal zde vztah se slečnou I. F., která je české státní příslušnosti. Má v úmyslu s ní založit rodinu. Na dotaz, zda měl ve vlasti nějaké konkrétní problémy s policií, státními či bezpečnostními orgány nebo soudy, odpověděl, že měl jen jeden malý problém, a to tehdy, když se zúčastnil demonstrace. Byl předvolán na policii. Kromě toho nikdy žádný problém s policií, se státními či bezpečnostními orgány nebo soudy neměl. Vyloučil, že by na Kubě měl nějaké problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení a popřel i jakékoli jiné potíže. Na Kubě se zúčastnil jedné demonstrace v roce 2022. Šel na ni s kamarády. Bylo mu řečeno, že demonstrace není proti vládě, ale aby měli jídlo, služby, elektřinu atd. Žalobce váhal, ale nakonec šel. Bylo tam asi 300 lidí. Policie demonstraci rozehnala. Hodně jeho kamarádů pak skončilo ve vězení. Jeho se to netýkalo. Byl kvůli tomu jen na policejní stanici. Žádné další takové akce se nezúčastnil. Policie ho chtěla jen vystrašit. Na policii mu bylo řečeno, že nesmějí takto protestovat, protože nedostatek všeho je na Kubě kvůli blokádě. Kuba je omezena ve všem. Bylo mu také řečeno, že pokud se ještě jednou takové akce zúčastní, skončí ve vězení.

6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je nespokojenost žalobce s aktuální ekonomickou situací na Kubě a také snaha legalizovat si pobyt v České republice. Žalobce rovněž zmínil, že se obává zatčení v případě návratu do vlasti.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Kubě. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 103878-6/2024-MZV/LPTP, ze dne 12. 3. 2024 a Informace OAMP – Kuba – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 2. 12. 2024.
8. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 26. 5. 2025 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce této možnosti využil a sdělil, že na Kubu se nechce vrátit, protože má strach, že se mu tam něco stane. Obsah informací je podle něho správný. V České republice chce dále pracovat, založit rodinu, oženit se. Situace na Kubě je celkově velice špatná, a to jak ekonomická, tak politická. Je proti komunismu, který panuje na Kubě, s režimem nesouhlasí.
9. Soud dále konstatuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoli negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní

spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 125/2005-46).

10. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
11. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
12. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
13. Soud sdílí závěr žalovaného, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by žalobce ve své vlasti vyvíjel jakékoli politické aktivity, za něž by mohl být následně azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce sice sdělil, že je proti režimu na Kubě a zúčastnil se jedné demonstrace na protest proti tomu, jak špatně se na Kubě žije, ovšem kromě účasti na jedné demonstraci v roce 2022 nikdy nijak politicky aktivní nebyl a nebyl ani členem žádné politické strany či skupiny. Kvůli účasti na demonstraci byl předvolán na policii, kde mu policisté vytkli účast na demonstraci, ovšem následně z toho žádný jiný problém neměl, neměl žádné potíže se státními či bezpečnostními orgány. Nikdy nebyl ve vlasti trestně stíhán ani odsouzen, ani nebyl z ničeho obviněn. Zcela zjevně žalobce nepatřil a ani nepatří mezi jakékoliv oponenty kubánského režimu, o nějž by tamní státní aparát projevoval jakýkoli zvýšený zájem. Žalovaný rovněž přiléhavě poznamenal, že žalobce je držitelem oficiálního cestovního dokladu Kuby, platného až do roku 2028. Cestovní doklad si bez jakýchkoli potíží vyřídil ve vlasti a v květnu roku 2023, tedy mnoho měsíců po účasti na demonstraci, vycestoval přes oficiální hraniční přechod na mezinárodním letišti v Havaně. Nelze přehlédnout ani to, že žalobce sdělil, že do České republiky přicestoval z ekonomických důvodů za prací, nikoli z důvodu, že by byl ve vlasti kýmkoliv pronásledován. Závěr žalovaného, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, je správný.
14. Pokud až v žalobě žalobce začal tvrdit, že v zemi původu přišel o práci kvůli tomu, že „požadoval svobodu“, pro úřady nebyl důvěryhodný, že byl krátce uvězněn za to, že byl proti režimu, úřady jej sledovaly, musel se skrývat a často mu byly ukládány pokuty a jeho život se stal peklem, jedná se o tvrzení nová, která neuplatnil za řízení před správním

orgánem a soud je považuje za ryze účelová, nevěrohodná, a proto k nim nepřihlédl. Žalobce totiž v řízení před správním orgánem o nějakém pronásledování, skrývání, uvěznění a potížích s režimem na Kubě, vyjma jednoho předvolání na policii v souvislosti s účastí na demonstraci, nehovořil.

15. Ve shodě s žalovaným ani soud nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Žalobce vyloučil, že by na Kubě měl v minulosti nějaké problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Vyjma účasti na jedné demonstraci v roce 2022, jak výše uvedeno, nebyl nijak politicky aktivní, nebyl členem žádné politické strany, neměl žádné potíže se státními orgány své země, ani žádné problémy s vycestováním z Kuby. Žalobce nebyl ve své vlasti azylově relevantním způsobem pronásledován a nejsou odůvodněné ani jeho obavy z pronásledování v případě návratu do vlasti. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce zjevně nepatřil a ani nepatří mezi osoby, o něž by kubánský státní aparát projevoval jakýkoli zvýšený zájem či ho měl začít projevovat v případě návratu do vlasti. Je třeba zdůraznit, že žalobce v rámci své výpovědi uvedl, že do České republiky přicestoval z ekonomických důvodů na základě pracovní smlouvy a nikoli z důvodu, že by byl ve vlasti kýmoli pronásledován či že by měl odůvodněný strach z pronásledování v případě jeho návratu do vlasti. Žalovaný přílehavě poukázal také na to, že na dotaz správního orgánu, kdy ho napadlo přijít požádat o mezinárodní ochranu, odpověděl, že poté, co mu policie oznámila, že už neplatí jeho pobytová karta.
16. Ke skutečnosti, že žalobce má na území České republiky přítelkyni, se kterou chce zde žít, je nutno zdůraznit, že pro účely legalizace pobytu na území České republiky není možné zneužívat specifický institut mezinárodní ochrany formou azylu, který v ust. § 12 taxativně vyjmenovává důvody pro udělení azylu a snaha o legalizaci pobytu mezi ně rozhodně nepatří. V podrobnostech soud dále odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se závěry žalovaného se zcela ztotožňuje. Soud uzavírá, že žalobce nepostihla žádná azylově relevantní persekuce. Ekonomické důvody byly zcela zjevně hlavním motivem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. K jejich řešení však institut mezinárodní ochrany neslouží. Právo na mezinárodní ochranu v sobě nezahrnuje právo osoby vybrat si zemi, kde se pokusí začít nový život odpovídající jejím představám, jelikož slouží výhradně k poskytnutí nezbytné ochrany cizím státem, je-li žadatel (popř. též jeho rodinný příslušník) ve vlastní zemi vystaven pronásledování ze zákonem vyjmenovaných důvodů, popř. existují-li jiné, zcela výjimečné okolnosti, za kterých by bylo „nehumánní“ mezinárodní ochranu neudělit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2005-60).
17. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu, podle něhož, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Udělení humanitárního azylu je na volné úvaze správního orgánu, přičemž tuto volnou úvahu, tedy zda byl dán důvod hodný zvláštního zřetele, či nikoli, může soud přezkoumávat pouze z hlediska překročení případných mezí správního uvážení, resp. z hlediska případné libovůle

ze strany správního orgánu. Žalovaný měl dle názoru soudu dostatek podkladů včetně informací od žalobce pro případné rozhodnutí o důvodnosti postupu ve smyslu § 14 zákona o azylu, s těmito podklady se v rámci svých úvah náležitě vypořádal, když otázku udělení humanitárního azylu hodnotil komplexně s přihlédnutím k rodinné, sociální a ekonomické situaci žalobce a v rámci správního uvážení nevybočil z mezí stanovených zákonem.

18. Tvrze obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodů takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu).
19. Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobce do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry, vyjádřenými na str. 8 – 9 napadeného rozhodnutí, na které v podrobnostech odkazuje, zcela ztotožňuje. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována. Soud současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již vyřčené, a proto i ve vztahu k závěrům žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
20. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
21. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. října 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně